

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 9. 2014, č. j. 62 A 57/2014 - 13,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně (dále také „krajský soud“) napadeným usnesením ze dne 16. 9. 2014, č. j. 62 A 57/2014 - 13, odmítl žalobu A. H., kterou se - pro zmatečnost podle § 229 odst. 1 písm. a), b), c) a e) o.s.ř - domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 4. 2014, č. j. 62 A 11/2014 - 16, jímž byla odmítnuta předcházející žaloba téhož žalobce proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. Nao 90/2013 - 43.

Včas podanou kasační stížností ze dne 13. 10. 2014 se žalobce A. H. jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno shora uvedené usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 9. 2014, č. j. 62 A 57/2014 - 13, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podáním kasační stížnosti vznikla stěžovateli poplatková povinnost k úhradě soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč [položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, jež je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Soudní poplatek byl splatný zároveň s podáním kasační stížnosti [§ 2 odst. 2 písm. b), § 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti

zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek nezaplatil spolu s podanou kasační stížností, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21. 10. 2014, č. j. 7 As 221/2014 - 21, aby tak učinil ve lhůtě do 5 dnů od doručení tohoto usnesení. Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno stěžovateli dne 23. 10. 2014, čímž nabylo právní moci.

Dne 29. 10. 2014 stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků (čl. 26).

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 17. 3. 2015, č. j. 7 As 221/2014-54, žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků nevyhověl a zamítl ji (výrok I.). Současně výrokem II. téhož usnesení opětovně vyzval žalobce, aby mu ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli dne 20. 3. 2015, vložním do stěžovatelem užívané schránky, neboť nebyl zastížen. Tímto dnem usnesení nabylo právní moci.

Stěžovatel však soudní poplatek, přes poučení o důsledcích nesplnění uvedené výzvy, neuhradil ani v další stanovené 7 denní lhůtě – tj. do pátku 27. 3. 2015, ani později do dne vydání tohoto usnesení dne 31. 3. 2015.

Nejvyšší správní soud proto po marném uplynutí stanovené lhůty rozhodl podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil.

Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani stěžovatelova „Námítka zmatečnosti usnesení 7 As 221/2014 - 54“ a požadavek na veřejné projednání věci z toho důvodu, že stěžovatel neměl způsobilost být účastníkem řízení, resp. proto, že nebyl před soudem řádně zastoupen a že rozhodoval vyloučený soudce. Je tomu tak proto, že předseda senátu, který rozhodoval o neosvobození stěžovatele od soudních poplatků, nebyl a není vyloučen z rozhodování věcí toho stěžovatele, o čemž byl stěžovatel obeznámen usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. Nao 485/2014 - 49, které nabylo právní moci dne 29. 1. 2015. Nedostatek zastoupení stěžovatele před Nejvyšším správním soudem nijak nebrání splnění poplatkové povinnosti stěžovatele za kasační stížnost (poplatníkem je stěžovatel a nikoliv jeho zástupce). Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoložil Nejvyššímu správnímu soudu ani to, že je řádně pro toto řízení zastoupen advokátem, naplnil i zákonné předpoklady k postupu soudu podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Pokud by tedy Nejvyšší správní soud řízení prioritně nezastavil pro nezaplacení soudního poplatku, musel by mimořádný opravný prostředek odmítnout z důvodu nedostatku podmínek řízení, spočívajícího v nedostatečném zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti, který nebyl odstraněn ani přes výzvu soudu (zde ze dne 17. 3. 2015, č. j. 7 As 221/2014 - 54). Rozhodování o uvedených procesních záležitostech není rozhodováním ve věci samé, a proto je prováděno bez jednání (§ 51 odst. 1 a contrario s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e j s o u opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2015

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu